

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

ALGEMENE KAMER

**ZAAK VAN VRM t. NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE**

(dossier nr. 2022/564)

BESLISSING nr. 2023/004

13 februari 2023

In de zaak van VRM tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr C. ADAMS, *voorzitter*,
Dhr P. SOURBRON, *ondervoorzitter*,
Dhr R. LANNOO,
Mevr P. VALCKE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 13 februari 2023,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. In opvolging van VRM-beslissing nr. 2022/033 van 10 oktober 2022 (hierna : beslissing 2022/033), legt de onderzoekscel op 8 december 2022 een onderzoeksrapport voor inzake de lineaire uitzendingen (“livestreams”) via VRT MAX van nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT).

De onderzoekscel stelt vast dat nog steeds reclamespots (prerolls) worden uitgezonden bij het “live kijken” via VRT MAX.

2. Op 12 december 2022 beslist de algemene kamer van de VRM om, op basis van het onderzoeksrapport, VRT, met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel, in een procedure op tegenspraak te betrekken.

3. Deze beslissing om een procedure op tegenspraak te starten, wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 16 december 2022 aan VRT meegedeeld. Zij krijgt de mogelijkheid om binnen de vijftien dagen hierover schriftelijke opmerkingen aan de VRM te bezorgen.

4. Op 6 januari 2023 bezorgt VRT schriftelijke opmerkingen en vraagt om gehoord te worden.

5. Na een vraag om uitstel van VRT behandelt de algemene kamer van de VRM de zaak ter zitting van 13 februari 2023. Voor VRT verschijnt Yasemin Marasligil. Zij overhandigt 2 bijkomende stukken¹.

DE FEITEN

6. Bij beslissing 2022/033 kreeg VRT een waarschuwing opgelegd. De VRM oordeelde dat de commerciële boodschappen, uitgezonden bij de live-stream-uitzendingen op VRT MAX beantwoorden aan de decretale definitie van reclame en bijgevolg onder de verbodsbepaling van artikel 50 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna : het Mediadecreet) vallen.

Ingevolge bovengenoemde beslissing werden de lineaire uitzendingen via VRT MAX van VRT aan een opvolgonderzoek onderworpen.

De livestream-televisie-uitzendingen via VRT MAX (app en website) werden door de onderzoekscel steekproefsgewijs onderzocht in de periode van 28 november 2022 tot en met 7 december 2022, met het oog op de naleving van de regelgeving en de opvolging van beslissing 2022/033.

7. De onderzoekscel stelt vast dat, wanneer aangegeven wordt "live" naar het programma uit het programmaschema te willen kijken door op de daartoe voorziene knop of pijl te drukken, men een reclameboodschap te zien krijgt variërend tussen 7 en 15 seconden voor particuliere ondernemingen (Knack, KBC, Sunweb, bol.com, Nationale Loterij, ...) gevolgd door het lopende programma uit het programmaschema.

Volgens de onderzoekscel verschilt deze wijze van uitzenden feitelijk niet met de uitzendingen waarop beslissing 2022/033 volgde.

Naar het oordeel van de onderzoekscel beantwoorden deze commerciële boodschappen aan de decretale definitie van reclame, vallen ze onder het verbod van artikel 50 van het Mediadecreet, vormen ze geen toegelaten andere vorm van

---

¹ Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie, *Parl. St.* VI. Parl. 2020-2021, nr. 644/1, 4-5 + een afdruck uit het overzicht op de website van de VRM van de aangeboden televisiediensten door VRT, zoals ter kennis gebracht aan de VRM.

commerciële communicatie overeenkomstig artikel 48 van het Mediadecreet en begaat VRT bijgevolg een voortdurende inbreuk tegen artikel 50 van het Mediadecreet. De onderzoeksceel verwijst hiervoor naar punt 22 van beslissing 2022/033.

TOEPASSELIJKE REGELS

8. Artikel 2 van het Mediadecreet bepaalt:

“In dit decreet wordt verstaan onder:

[...]

5° commerciële communicatie: beelden, al dan niet met geluid, of geluiden die dienen om rechtstreeks of onrechtstreeks de goederen, de diensten of het imago van een natuurlijke of rechtspersoon die een economische activiteit verricht, te promoten. Dergelijke beelden of geluiden vergezellen of maken deel uit van een programma of van door gebruikers gegenereerde inhoud, tegen betaling of een soortgelijke vergoeding of ten behoeve van zelfpromotie. Vormen van commerciële communicatie zijn onder meer reclame, sponsoring, telewinkelen en productplaatsing;

[...]

21° lineaire televisiedienst : een lineaire audiovisuele omroepdienst, dat is een door een omroeporganisatie aangeboden omroepdienst voor het gelijktijdig bekijken van audiovisuele programma's op basis van een programmaschema;

[...]

24° niet-lineaire televisiedienst : een niet-lineaire audiovisuele omroepdienst of audiovisuele omroepdienst op aanvraag, dat is een door een omroeporganisatie aangeboden omroepdienst die de gebruiker de mogelijkheid biedt om audiovisuele programma's te bekijken op zijn individuele verzoek en op het door hem gekozen moment op basis van een door de omroeporganisatie geselecteerde programmacatalogus.

[...]

27° omroeporganisatie : de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die de redactionele verantwoordelijkheid draagt voor de keuze van de inhoud van de omroepdienst en die bepaalt hoe die wordt georganiseerd.

[...]

35° reclame : de audiovisuele of auditieve boodschap van een publieke of particuliere onderneming of natuurlijke persoon - in welke vorm dan ook - over de uitoefening van een commerciële, industriële, ambachtelijke activiteit of van een beroep, ter bevordering van de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen, die tegen betaling of soortgelijke vergoeding dan wel voor zelfpromotie in een lineaire omroepdienst wordt uitgezonden, [...]"

9. Artikel 48 van het Mediadecreet stelt:

"Met toepassing van artikel 37 zijn omroeporganisaties vrij in het op enige wijze uitzenden, opnemen, exploiteren en voeren van commerciële communicatie, met uitzondering van de beperkingen en verplichtingen, vermeld in dit decreet."

10. Artikel 50 van het Mediadecreet gaat als volgt:

"Het is de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden reclame te brengen, met uitzondering van radioreclame en van reclame die gericht is op zelfpromotie.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om telewinkelen te brengen.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om zijn kinderprogramma's te laten sponsoren en om in kinderprogramma's productplaatsing te gebruiken.

Het is de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden commerciële communicatie te brengen via teletekst."

A. Argumenten van de aangeklaagde omroeporganisatie

11. VRT deelt mee dat er, naar aanleiding van beslissing 2022/033 tijdelijk geen prerolls meer worden uitgezonden op de livestream-televisie-uitzendingen van VRT MAX (app en website) en dat er geen nieuwe contracten gesloten zijn met betrekking tot prerolls op VRT MAX. Op de zitting verklaart VRT dat dit tijdelijk stoppen begrepen moet worden als in afwachting van een uitspraak van de Raad van State in het annulatieberoep tegen beslissing 2022/033.

VRT geeft verder mee dat VRM-beslissing 2022/033 zeer onverwacht werd

aangekondigd en indruist tegen een eerdere VRM-beslissing 2022/007² waardoor ze met redelijke verwachting kon uitgaan van de correctheid van haar handelen. Het huidige opvolgonderzoek volgt volgens VRT ook zeer snel op beslissing 2022/033.

12. Vervolgens stelt VRT dat zij, niettegenstaande de huidig tijdelijk genomen maatregelen, bij het standpunt blijft dat ze in haar antwoordbrief van september 2022 verdedigt, met name dat VRT geen inbreuk op artikel 50 van het Mediadecreet heeft gepleegd.

VRT herhaalt dat wat wel of niet toegestaan of verboden is op het vlak van commerciële communicatie bepaald wordt in het Mediadecreet. Artikel 48 van het Mediadecreet bepaalt uitdrukkelijk dat de Vlaamse omroeporganisaties elke vorm van commerciële communicatie kunnen uitzenden, tenzij dit uitdrukkelijk verboden of beperkt is door het Mediadecreet. Artikel 50 van het Mediadecreet voorziet in dat verband wel in een aantal verboden en beperkingen voor de VRT, maar in tegenstelling tot wat de VRM vaststelt en beweert in beslissing 2022/033, wijst VRT erop dat de commerciële boodschap in kwestie geen reclame uitmaakt in de zin van artikel 2, 35°, van het Mediadecreet en aldus niet onder de verbodsbepaling van artikel 50 van het Mediadecreet valt.

13. VRT voert aan dat volgens de decretale definitie van reclame de boodschap “in” een lineaire omroepdienst moet worden uitgezonden, zijnde een omroepdienst voor het gelijktijdig bekijken van audiovisuele programma’s op basis van een programmaschema, en niet “vergezellen van” of “in het kader van” een lineaire omroepdienst zoals de definitie van commerciële communicatie bepaalt.

Volgens VRT volgt daaruit dat reclame, als onderdeel van de lineaire omroepdienst, die aan alle kijkers van diezelfde lineaire omroepdienst gelijktijdig zou worden aangeboden, verboden is. Het verbod heeft zonder enige twijfel, aldus VRT, enkel betrekking op reclame die deel uitmaakt van eenzelfde programmaschema als dat van de lineaire omroepdienst, en die aldus ook lineair zou worden uitgezonden. Enkel dan kan er volgens VRT sprake zijn van commerciële communicatie die beantwoordt aan de decretale omschrijving van reclame, waardoor alle andere commerciële communicatie die niet in een lineaire omroepdienst wordt vertoond, toegelaten is.

VRT vervolgt dat het *niet ter discussie staat* dat de commerciële boodschappen van 15 seconden die worden afgespeeld voorafgaand aan de verbinding met de live-televisie-uitzendingen via VRT MAX, niet worden vertoond aan alle kijkers van die live-televisie-uitzendingen. Die commerciële boodschappen maken geen deel uit van het programmaschema van de lineaire televisiedienst en worden uitsluitend vertoond aan de individuele gebruikers van VRT MAX die op dat ogenblik willen

---

² VRM-beslissing nr. 2022/007 van 14 maart 2022 (hierna : beslissing 2022/007) handelt over het uitzenden van prerolls op internetradio, waar geen inbreuk op het Mediadecreet wordt vastgesteld.

overschakelen naar de lineaire televisiedienst.

Aan de hand van een voorbeeld tracht VRT duidelijk te maken dat alleen zo een "inschakelende" kijker de commerciële boodschap van 15 seconden te zien krijgt, en dat die boodschap geen deel uitmaakt van het programmaschema van een kijker die al eerder naar de lineaire televisiedienst via VRT MAX aan het kijken was, of van een kijker die via een abonnement van een dienstenverdelers kijkt.

Volgens VRT maakt wat die "inschakelende" kijker te zien krijgt aldus geen deel uit van een gelijktijdig door alle kijkers te bekijken programmaschema. Voor VRT bevestigt dit nogmaals dat het hier om een commerciële boodschap gaat die de lineaire televisiedienst voorafgaat.

Naar het oordeel van VRT getuigen deze commerciële boodschappen in die zin bij voorbaat al niet van een "lineaire televisiedienst" overeenkomstig de decretale definitie, waardoor ze evenmin zouden kunnen worden vertoond "in" een lineaire omroepdienst en dus niet beschouwd kunnen worden als reclame in de zin van het Mediadecreet of verboden zijn door artikel 50 van hetzelfde decreet.

14. Op de zitting verklaart VRT dat VRT MAX, zoals ook te lezen op de website van de VRM, steeds een niet-lineaire omgeving is waarin je terecht komt en dat de lineaire omgeving slechts begint wanneer je daarvoor de keuze hebt gemaakt. Dit in tegenstelling tot een kijker met een klassiek televisie-abonnement bij een dienstenverdelers die altijd onmiddellijk in een lineaire omgeving terecht komt, aldus VRT.

VRT herhaalt en benadrukt op de zitting dat niet alle kijkers van de live-televisie-uitzendingen via VRT MAX tegelijk de commerciële boodschap te zien krijgen. De boodschap verschijnt uitsluitend bij de kijker die op dat bepaald moment de live-televisie-uitzendingen aanklikt, omdat het programmaschema die commerciële boodschappen niet bevat.

Op de zitting antwoordt VRT dat het principe dat een kijker, die via het VRT MAX-platform naar de lineaire televisiedienst gaat, moet aanvaarden dat hij eerst commerciële boodschappen te zien krijgt, niet in strijd is met het Europese principe van technologieneutraliteit omdat het Mediadecreet, hoewel technologieneutraal opgesteld, nog steeds een onderscheid maakt tussen de verplichtingen voor lineaire en niet-lineaire televisiediensten.

Op de zitting herinnert VRT nog aan het principe van liberalisering/flexibilisering/versoepeling, zijnde het uitgangspunt van het huidige Mediadecreet. Volgens VRT moeten die begrippen dan ook steeds vooropgesteld worden bij de toepassing en interpretatie ervan. VRT leidt daaruit af dat de bepalingen van artikel 50 van het Mediadecreet dan ook zeer strikt moeten worden geïnterpreteerd, zeker zolang er nog verschillende verplichtingen bestaan voor lineaire en niet-lineaire televisiediensten. Ook de definitie van reclame mag dan ook zeker niet breder worden geïnterpreteerd maar moet integendeel zeer strikt worden geïnterpreteerd.

15. VRT besluit aldus dat de commerciële communicatie die het voorwerp uitmaakt van beslissing 2022/033 alsook van het huidige opvolgonderzoek, een commerciële boodschap van 15 seconden betreft die de lineaire televisie-uitzending voorafgaat en dus geen televisiereclame uitmaakt.

Bij gebrek aan bepalingen die de aangeklaagde commerciële communicatie zouden verbieden, blijft VRT het standpunt verdedigen dat er volgens haar geen inbreuk op het Mediadecreet is gepleegd.

B. Beoordeling

16. Voor zover de VRM nog moet ingaan op de verhouding tussen beslissing 2022/033, waartegen VRT inmiddels een annulatieberoep bij de Raad van State heeft ingesteld, en beslissing 2022/007, herhaalt de VRM dat beslissing 2022/033, net zoals de voorliggende zaak, handelt over vermeende reclamespots bij de live-(televisie)-uitzendingen van VRT op VRT MAX, en niet over (vermeende) reclamespots bij de *radio*-uitzendingen van VRT via internet, zoals in beslissing 2022/007.

De VRM is bijgevolg van oordeel dat ook voor de feiten die in deze zaak voorliggen de analogie met beslissing 2022/007 niet onverkort opgaat. Artikel 50 van het Mediadecreet legt de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap een verbod op om reclame te brengen, behalve in het geval van radioreclame en van reclame die gericht is op zelfpromotie. De voorliggende zaak heeft geen betrekking op reclame bij radio-uitzendingen (via internet) en uit het verweer van de VRT blijkt dat ze de getoonde spots niet kwalificeert als zelfpromotie. De twee uitzonderingen op het verbod voor de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap om reclame te brengen, zijn in deze zaak niet van toepassing. De VRM dient in dit geval verder te onderzoeken of de betrokken commerciële communicatie al dan niet als (televisie)reclame kan worden beschouwd.

Het gegeven dat het opvolgonderzoek zeer snel gekomen zou zijn, doet niet ter zake. Het behoort tot de algemene opdracht van de VRM om toezicht te houden op de naleving van en de beteugeling van de inbreuken op de bepalingen van het Mediadecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, met inbegrip van het toezicht op de naleving door de openbare omroeporganisatie en de beteugeling van de inbreuken door de openbare omroeporganisatie.

17. De VRM stelt vast dat VRT in voorliggende zaak hetzelfde standpunt blijft verdedigen zoals in de zaak die aanleiding heeft gegeven tot beslissing 2022/033. VRT herhaalt enkele grote lijnen van dat standpunt.

VRT blijft bij het standpunt dat er geen inbreuk op artikel 50 van het Mediadecreet

is gepleegd omdat de betrokken commerciële boodschappen niet “in” een lineaire omroepdienst worden uitgezonden en dus geen reclame uitmaken in de decretale zin van het Mediadecreet.

18. Het verweer omvat geen elementen die de VRM kunnen overtuigen van het standpunt van VRT.

De VRM blijft van oordeel dat de lineaire televisiedienst start zodra de kijker, die op VRT MAX heeft gekozen voor “Live kijken”, aangeeft “live” naar het programma uit het programmaschema te willen kijken door op de daartoe voorziene knop of pijl te duwen. De VRM verwijst naar en herhaalt haar standpunt van randnummer 20 uit beslissing 2022/033.

In zoverre VRT gevolgd moet worden in haar stelling dat VRT MAX steeds een “niet-lineaire omgeving” zou zijn waarin de kijker terecht komt, blijkt VRT de zienswijze van de VRM wat betreft de start van de lineaire televisiedienst, nochtans te delen. VRT geeft op de zitting zelf aan dat de “lineaire omgeving” begint wanneer de kijker daar de keuze voor maakt. VRT is het dus blijkbaar met de VRM eens dat de kijker die keuze ontegensprekelijk maakt wanneer hij, na al gekozen te hebben voor “Live kijken”, vervolgens aangeeft “live” naar het programma uit het programmaschema te willen kijken door op de daartoe voorziene knop of pijl te duwen.

19. Uit het onderzoek blijkt dat de kijker, die heeft gekozen voor “live kijken” op VRT MAX, en vervolgens op de pijl/knop “live” drukt van het programma uit het programmaschema en dus lineair begint te kijken, een commerciële boodschap van 15 seconden te zien krijgt, gevolgd door het lopende programma uit het programmaschema. Dit wordt door de VRT erkend.

De lineaire omroepdienst start in dat geval met een commerciële boodschap waarvan, gelet op het voorgaande, alleen maar kan worden vastgesteld dat die commerciële boodschap wel degelijk in de lineaire omroepdienst vervat zit. De commerciële boodschap wordt immers niet eerder getoond dan alvorens de kijker de duidelijke keuze maakt om “live” naar het programma uit het programmaschema te kijken door op de desbetreffende knop/pijl te drukken.

20. Het argument dat er geen sprake kan zijn van een uitzending in een lineaire televisiedienst omdat die commerciële boodschappen geen deel uitmaken van een gelijktijdig door alle kijkers te bekijken programmaschema nu de commerciële boodschappen niet aan alle kijkers worden getoond, overtuigt geenszins.

Indien dergelijke redenering zou worden aanvaard, zou het volstaan dat een omroeporganisatie één onderdeel niet in het programmaschema voor de kijker zou opnemen om te vermijden dat er nog sprake zou kunnen zijn van een lineaire uitzending of een lineaire televisiedienst. Een dergelijke interpretatie is niet ernstig.

Het Mediadecreet moet immers altijd gelezen worden met het oog op de bescherming van de kijker. De VRM merkt overigens op dat de uitzending van commerciële boodschappen, zij het reclame, of sponsoring of zelfpromotie, nooit in het programmaschema voor de kijker is opgenomen.

21. Voor zoveel als nodig herhaalt de VRM dat het Mediadecreet technologie-neutraal is opgesteld. Dat betekent dat het decreet geen onderscheid maakt naargelang de technologie die wordt gebruikt om hetzij lineair, hetzij niet-lineair te kijken, weze het via een klassiek televisie-abonnement en televisietoestel, dan wel via het internet en een computer, of andere.

Met andere woorden, alle kijkers die lineair kijken, moeten - ongeacht het platform - het lineair kijken op dezelfde manier ervaren door dezelfde beelden te zien zodra de keuze voor lineair kijken gemaakt wordt.

Of nog, zodra een kijker via VRT MAX gekozen heeft voor "live kijken" en vervolgens op de pijl/knop "live" drukt om het programma uit het programmaschema te volgen, moet hij onmiddellijk het betrokken programma kunnen volgen, net zoals de kijker met een klassiek televisie-abonnement en televisietoestel.

Technologie-neutraal betekent niet, zoals VRT stelt, dat er tussen lineaire kijkers verschil gemaakt mag worden in wat die kijkers te zien krijgen naargelang de wijze waarop die kijkers lineair kijken, enkel en alleen omdat het Mediadecreet verschillende verplichtingen oplegt aan lineaire en niet-lineaire uitzendingen of omroepdiensten.

22. Behalve het argument dat de commerciële boodschappen de lineaire uitzending voorafgaan, stelt de VRM vast dat de VRT geen verweer voert wat de andere onderdelen van de decretale definitie van reclame betreft, noch in de schriftelijke opmerkingen, noch op de zitting.

De VRM besluit daaruit dat de VRT niet betwist, en dus van oordeel is, dat de commerciële boodschappen wel beantwoorden aan de andere onderdelen van die definitie. De VRM treedt dit oordeel bij.

In deze zaak gaat het immers om een audiovisuele boodschap van een particuliere (Knack, KBC, Sunweb, Bol.com) of publieke onderneming (Nationale Loterij) – in welke vorm dan ook (spots variërend tussen 7 en 15 seconden)³ – over de uitoefening van een commerciële, industriële, ambachtelijke activiteit of van een beroep (respectievelijk maken van een tijdschrift, het aanbieden van bank- en verzekeringsdiensten, de verkoop van reizen, het uitbaten van een online winkel en het organiseren van openbare loterijen, kansspelen en alle vormen van wedstrijden, en dit in het algemeen belang), ter bevordering van de levering tegen

---

³ Het Mediadecreet bepaalt geen tijdsduur voor een reclamespot.

betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen (de kijker ertoe aanzetten het tijdschrift Knack te kopen, bankdiensten en verzekeringsproducten bij KBC te nemen, een reis te boeken bij Sunweb, online te kopen bij Bol.com of producten van Nationale Loterij te kopen), uitgezonden tegen betaling of soortgelijke vergoeding dan wel voor zelfpromotie (VRT erkent de boodschappen als commerciële communicatie, waardoor aan dit onderdeel is voldaan omdat dit ook een vereiste voor commerciële communicatie is).

Enkel het onderdeel “in een lineaire omroepdienst” wordt door de VRT betwist, maar is hierboven uitvoerig door de VRM weerlegd.

Uit het voorgaande volgt dat de commerciële boodschappen, uitgezonden bij de livestream-televisie-uitzendingen op VRT MAX tijdens de onderzochte periode, beantwoorden aan de decretale definitie van reclame. Dat de VRM daarbij geen ruimere toepassing van de decretale definitie van reclame maakt, mag blijken uit de uitgebreide motivering. De betrokken commerciële boodschappen vallen bijgevolg onder de verbodsbepaling van artikel 50 van het Mediadecreet en vormen geen toegelaten andere vorm van commerciële communicatie overeenkomstig artikel 48 van het Mediadecreet. De VRM hanteert daarbij een strikte interpretatie van de verbodsbepaling van artikel 50 van het Mediadecreet. De VRM is er zich van bewust dat een verbodsbepaling in het Mediadecreet, welk het uitgangspunt van dat decreet ook mag zijn, altijd en onder alle omstandigheden strikt dient te worden geïnterpreteerd, zoals hij ook in voorliggende zaak doet.

23. Bij het bepalen van de sanctie kan de VRM niet voorbijgaan aan het herhaalde karakter van een identieke inbreuk zoals vastgesteld en bestraft met een waarschuwing bij beslissing 2022/033. Samen met de ernst van de inbreuk is daarom een administratieve geldboete in dit geval een gepaste sanctie.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete houdt de VRM rekening met het gegeven dat de uitzending van dergelijke reclame intussen is gestopt, alvast tot aan de uitspraak van de Raad van State in het annulatieberoep tegen beslissing 2022/033. Daarom is een administratieve geldboete van 5000 euro in dit geval een gepaste sanctie.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

In hoofde van nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie een inbreuk vast te stellen op artikel 50 van het Mediadecreet;

Overeenkomstig artikel 228, 4°, van het Mediadecreet nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie een administratieve geldboete van 5000 euro op te leggen.

Aldus beslist te Brussel op 13 februari 2023.

D. PEEREMAN
griffier

C. ADAMS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.